PREGĂTIRI PE MULTIPLE PLANURI PENTRU O „EDIȚIE SPECIALĂ“ A C. M. DE HANDBAL FEMININ

În handbalul românesc, deschizătoarea pîrtiilor spre înalta performanță este echipa reprezentativă feminină. Cu aproape 20 de ani în urmă, în 1956, ea cucerea primul titlu de campioană a lumii la handbal în 11. Ea l-a repetat în 1960, pentru ca în 1962 să-și adauge în palmares și titlul suprem la handbal în 7. A existat însă o perioadă de 10 ani 1963—1973, cînd brusc și nedorit — ștacheta a coborît, reprezentativa navigînd undeva pe la mijlocul clasamentelor. Redresarea s-a lăsat așteptată și a survenit doar la ultima ediție a campionatului mondial (Iugoslavia, 1973), cînd fetele au cucerit medalia de argint, cedînd doar în fața reprezentativei țării gazdă.

Am rememorat aceste rezultate acum, înaintea unei noi ediții a C.M., o adevărată „ediție specială“, pentru că mi se pare de bun augur noul start pe care handbalul feminin l-a luat spre recucerirea titlului mondial.

De ce o ediție specială ? Pentru cîteva considerente pe care le voi sintetiza astfel :

1. Este criteriu de calificare la Jocurile Olimpice de la Montreal, numai primele 4 obținînd dreptul de a concura la primele medalii olimpice în handbalul feminin.

2. S-a adoptat, cu prilejul acestei ediții a „mondialelor“ un nou sistem de desfășurare, care prevede după jocurile din serii un turneu final de 6 echipe. Fiecare echipă va susține deci 7 jocuri în 12 zile și va întîlni toate echipele de valoare din lume.

3. Lupta pentru titlu și medalii va fi mai puternică, mai aspră ca oricînd, deoarece valoarea și numărul echipelor feminine au crescut considerabil în lume.

Toate acestea ne conduc la concluzia că ediția 1975 a C.M. are o miză dublă și din această cauză un coeficient încă neîntîlnit de dificultate.

Un rol hotărîtor îl va juca potențialul fizic, rezistența de competiție specifică unui turneu cu 7 jocuri, programate la intervale de o zi sau două. Este cert că echipa care va avea o excelentă pregătire fizică va fi din start favorizată. Dar, este absolut necesară și o foarte bună rezistență nervoasă.

Deosebit de greu, dar esențial va fi aducerea echipei în formă maximă la 1 decembrie, dată neobișnuită, cînd de fapt abia începea sezonul internațional de sală. Dar și mai dificilă va fi menținerea echipei la plafonul cel mai înalt al potențialului timp de două săptămîni. Apreciem că va fi avantajată echipa care va putea arunca în luptă un lot numeros, de 14—16 jucătoare, aproximativ de aceeași valoare. De asemenea, un rol hotărîtor îl va avea ansamblul măsurilor de strategie și abilitatea tactică pe care antrenorii îl vor asigura formațiilor. Ca antrenor coordonator al echipei reprezentative feminine de handbal pot afirma că cele 6 candidate la o medalie și un loc la olimpiadă se cunosc foarte bine și tocmai de aceea surprizele (de tactică) vor fi arme de temut. Sîntem hotărîți să învingem toate dificultățile, să ne unim eforturile pentru a fi la înălțimea misiunii ce ne-am asumat-o, pentru a cuceri la C.M. o medalie și un loc pentru J.O. de la Montreal.

CONSTANTIN POPESCU

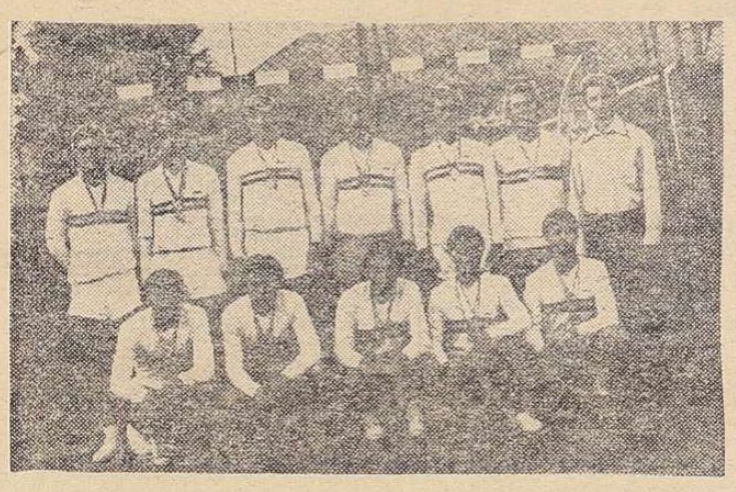

Echipa de handbal băieți a Șc. sp. 1 Constanța este campioana țării la juniori pe 1975.

În vizită la Școala sportivă 1 Constanța

DE LA PERFORMANȚELE SPORTIVE LA CELE GOSPODĂREȘTI

În plutonul fruntaș al școlilor sportive din țara noastră — unități de importanță determinantă în munca de descoperire și creștere a noilor generații de performeri — figurează și *Școala sportivă 1 din Constanța*. Asupra ei vrem să ne oprim astăzi, întrucît cadre didactice serioase, pasionate de meserie, asigură de multă vreme succesul activității de aici.

Nu vom începe, cum se obișnuiește, cu înșiruirea unui foarte lung număr de titluri republicane, de recorduri ale țării și de sportivi dați loturilor reprezentative, ci cu un fapt mai sugestiv, care vorbește elocvent despre pasiunea existentă în această unitate. Și aici se simțea nevoia de extindere, de spații largi pentru terenuri, pentru săli, pentru vestiare, în fine, pentru tot ceea ce este necesar în buna desfășurare a procesului de antrenament. Și unde se părea că nu se poate realiza aproape nimic, pasiunea și spiritul gospodăresc au făcut minuni ; rezultatul — un mini-complex în care elevii școlii vin cu mai multă plăcere decît pe orice mare stadion. Ei, elevii, au transformat o curte aproape în paragină într-o bază sportivă cochetă, cu multe terenuri, unul mai frumos decît celălalt, într-un subsol au realizat o mică dar foarte utilă sală de forță și tot ei au pus umărul la amenajarea unei săli de jocuri care asigură acum pregătirea de iarnă în liniște. Bineînțeles, toate aceste reușite n-ar fi fost posibile dacă profesorii și conducerea școlii nu manifestau o grijă permanentă față de elevii lor și față de condițiile de lucru. În Constanța, însă, directorul *Sorin Popescu* și adjunctul său *Traian Bucovală* sînt demult cunoscuți tocmai pentru aceste calități, ca și pentru accentuatul lor spirit gospodăresc. Și, la fel ca ei, întregul colectiv al școlii — care formează o familie unită, harnică

Am vorbit mult despre pasiune pentru că ea explică, în primul rînd, bunele rezultate obținute în ultimii ani de reprezentanții Șc. sp. 1 Constanța. *Handbalul* de aici, care domină de mai mulți ani întrecerile formațiilor de juniori din țara noastră, a cucerit în 1969 și 1974 titlul la fete (antrenor *Traian Bucovală*), iar în vara aceasta pe cel de la băieți (antrenor *Mihai Făgărășeanu*). *Baschetul* are și el la activ trei titluri republicane, iar voleiul — două (echipa feminină, antrenată de *Lucian Topciov*), în timp ce *atletismul* obține — sub conducerea antrenorilor *Dan Ciocan* și *Mihail Constantin* — rezultate mereu mai bune. Printre performerii atletismului de aici se numără sprinterii *Viorel Dumitrescu* și *Victor Ilie*, decatlonistul *Ion Lazăr* și săritorul de triplu *Stelian Văduva*.

Acestor secții li se mai adaugă cele de *gimnastică* (sportivă și modernă), *înot* și *scrimă*, mai tinere dar la fel de ambițioase în obținerea performanțelor bune. Spre exemplu, *înotul* a reușit ca la mai puțin de un an de la adoptarea sa în cadrul școlii să aducă un prim titlu republican la copii, prin *Cristian Mitrenga*.

În fine, mai putem vorbi despre susținuta și bine planificata muncă de selecție, extinsă și la școlile din localitățile limitrofe Constanței, despre ideea conducerii Șc. sp. 1 de a programa o parte dintre orele antrenorilor chiar în școli, în cadrul lecțiilor de educație fizică și despre practica (deloc nouă, dar folosită aici cu consecvență) pregătirii de vară pe nisipul plajei, mijloc foarte bun de îmbunătățire a forței și rezistenței trenului inferior.

În încheiere, o serie de nume, nume astăzi foarte cunoscute în sportul românesc și chiar internațional, nume care constituie cartea de vizită a școlii : *Nadire Ibadula, Costel Cernat, Nicolae Pîrșu, Emilia Cernega* Toți au pornit de aici, de la Școala sportivă 1 Constanța.

Horia ALEXANDRESCU

UN FRUCTUOS TURNEU AL JUCĂTORILOR ROMÂNI DE TENIS DE MASĂ ÎN R. P. CHINEZĂ

De vorbă cu antrenorul Emil Băcioiu

La invitația oficialităților sportive chineze, un lot de tenis de masă (tineret) din țara noastră, format din patru jucători și tot atîtea jucătoare, a efectuat un stagiu de pregătire în R. P. Chineză. La întoarcerea sportivilor români, am solicitat antrenorului **Emil Băcioiu** un scurt interviu :

— Ce obiective ați avut pentru această perioadă de pregătire ?

— Obiective legate strict de performanță, deci atît pe planul tehnicii, cît și pe cel al pregătirii fizice.

— Cum apreciați acest schimb de experiență ?

— Colegii noștri ne-au prezentat în amănunțime tehnica (aș spune desăvîrșită) a unor procedee tehnice — de pildă serviciile și returnarea lor. Și în privința deplasării la masă am învățat mult, pentru că maniera în care se mișcă jucătorii chinezi facilitează ofensiva.

— În ce localități ați efectuat pregătirile ?

— Practic am jucat în două orașe, de fapt în două provincii : Leaonin (cu reședința la Șen-Yang) și Hunan (Cian-Șan). Cred că nu e lipsit de interes să amintesc că printre jucătorii din SenYang s-au numărat tenismani cunoscuți pe plan internațional, ca Li-pin și Li-ti-tian. În întîlnirea amicală pe care echipa noastră a susținut-o cu selecționata provinciei am pierdut cu 1—5 la băieți și 0—5 la fete. Am cîștigat, însă, în meciul de junioare mici, cu 3—1. Pentru noi au evoluat **Monica Păun** și **Eva Ferenczi.**

— Cu ce rezultate ați încheiat întîlnirile de la Cian-Șan ?

— Tocmai asupra lor doream să mă opresc acum. Prin victoriile obținute (7—2 la băieți și 5—0 la fete) s-a văzut concret că jucătorii noștri au progresat efectiv.

— Ce v-a impresionat mai mult în pregătirea sportivilor chinezi ?

— Aș spune... totul ! Bunăoară, pregătirea fizică. Jucătorii chinezi efectuează zilnic ședințe de 60—90 de minute de pregătire fizică. La fel de mare importanță acordă și serviciului. Am văzut teme de antrenament cărora li se afectau 40—50 de minute. Numai pentru serviciu !

— Considerați util acest stadiu de pregătire ?

— Deosebit de util. Jucătorii chinezi sînt cei mai buni din lume. Am avut, deci, ce învăța și ne-am simțit excelent alături de ei, pentru că — trebuie să subliniez — pretutindeni am fost înconjurați cu deosebită atenție, am fost primiți cu ospitalitate, cu prietenie și multă căldură.

Al. HORIA

Campionatele individuale de box

METALURGIȘTII BUCUREȘTENI SE VOR NUMĂRA, DIN NOU, PRINTRE PROTAGONIȘTI

Pugiliștii de la Metalul București au fost printre protagoniștii multor întreceri de amploare din țară și de peste hotare. Antrenorul emerit **Ion Stoianovici** muncește cu migală, de aproape două decenii, cu mulți boxeri ce au cunoscut consacrarea, care au îmbrăcat tricourile de campioni naționali.

Și la actuala ediție a campionatelor republicane, metalurgiștii bucureșteni se anunță redutabili, iar mulți dintre ei, deși nu o mărturisesc, țintesc treptele cele mai de sus ale ierarhiilor. În sala de box a clubului Metalul, Ion Stoianovici, asistat de ajutoarele sale, antrenorii **Constantin Anton** și **Dinu Eugen** pregătesc cu atenție reprezentarea la campionate a sportivilor metalurgiști. Cei trei antrenori urmăresc cu atenție fiecare elev, iar corectările și indicațiile nu contenesc nici o clipă.

Grupul boxerilor metalurgiști care se pregătesc este destul de numeros, dar așa cum am aflat de la antrenorul principal, la turneul final din Palatul Sporturilor și Culturii nu vor fi prezenți decît 8 dintre cei mai buni și în care specialiștii secției de box își pun mari speranțe.

Într-o discuție avută cu maestrul Stoianovici, în timpul unui antrenament, am aflat că Metalul va arunca în focul luptelor pe **Nicu Popa** (cocoș), **Mihai Ploeșteanu** (pană), **Ilie Gheorghe** și **Marin Peia** (semiușoară), **Ion Budușan** (ușoară), **Grigore Iliescu** (semimijlocie), **Tudor Nicolae** și **Ștefan Stroe** (mijlocie mică).

Din acest grup de boxeri, cu veleități la titlul de campion pornesc Mihai Ploeșteanu, care se prezintă în evident progres, Ilie Gheorghe și Marin Peia, care încearcă, în lipsa campionului european Simion Cuțov, să producă marea surpriză și Tudor Nicolae, de multe ori foarte aproape de cea mai înaltă treaptă a podiumului, dar de fiecare dată, în ultima partidă, nevoit să părăsească ringul în postură de învins. Poate la această ediție...

Paul IOVAN

CU MICI EXCEPȚII, COMPORTAREA SPORTIVILOR ROMÂNI LA C. M. DE HALTERE A FOST NESATISFĂCĂTOARE !

La recentele campionate mondiale și europene de haltere desfășurate la Moscova, țara noastră a fost reprezentată de 7 sportivi. Se știa, din capul locului, că la aceste întreceri aveau să fie prezenți cei mai buni halterofili ai lumii și că participarea pe categorii va fi extrem de numeroasă. În asemenea condiții, ocuparea unui loc printre primii 6 constituia obiectivul principal al unora dintre sportivii noștri, ca și obținerea cît mai multor recorduri republicane.

Din păcate, aceste obiective nu au fost realizate decît în parte.

Înainte de a trece la analizarea unor lipsuri nu putem omite cifrele realizate de *Dragomir Cioroslan* și *Alexandru Kiss*. Primul a pulverizat, pur și simplu, toate recordurile țării, corectînd pe cel de la totalul celor două stiluri cu 12,5 kg la categoria semimijlocie (305 kg), iar cel de al doilea, la cat. ușoară, a realizat 285 kg (v.r. 282,5 kg). Va trebui să relevăm cîteva trăsături comune ale celor doi sportivi, care pot fi date drept exemplu pentru ceilalți componenți ai lotului : *au concurat cu calm și siguranță, fără a fi impresionați de valoarea adversarilor, dovedind o extraordinară voință în lupta cu... greutatea barei — calități indispensabile unor halterofili care vizează marea performanță.*

De altfel, cu excepția tinerilor *Dragomir Cioroslan* și *Alexandru Kiss*, ceilalți cinci s-au comportat mult sub valoarea așteptărilor : *Ion Hortopan* a abandonat, *Spiridon Herghelegiu* a ieșit din concurs, *Marian Grigoraș, Al. Miuț* și *Gheorghe Miinea* s-au clasat sub locurile 12 !

Înaintea campionatelor mondiale, rezultatele unor halterofili din lotul național au fost îmbucurătoare. Ne referim la recordurile realizate la campionatele naționale desfășurate la Municipiul Gh. Gheorghiu-Dej de către *Ion Hortopan, Marian Grigoraș* și *Gh. Miinea*, care pe baza rezultatelor obținute au fost incluși în echipa reprezentativă în vederea C.M. Ne punem, în mod firesc, întrebarea : nu cumva forma sportivă arătată cu acest prilej a fost prea timpurie ? Tehnicienii lotului republican au prevăzut însă pentru „mondiale“ rezultate superioare celor realizate la campionatele naționale. Firește, aceste calcule nu au fost greșite, dacă ținem seama de forma arătată în concursurile de verificare dinaintea efectuării deplasării. Dar, trebuie subliniat încă o dată că rezultatele de antrenamente nu sînt totdeauna concludente. În mod normal, la un concurs se obțin rezultate cu 10% sub performanțele realizate la antrenamente.

În analiza făcută recent de Biroul federal s-au arătat unele din cauzele care au dus la acest insucces, cîteva din lipsurile care dăinuie de mai multă vreme în activitatea sportului cu haltere din țara noastră : *la nivelul lotului republican capacitatea de muncă a unor sportivi este încă insuficientă, există încă unele lacune în privința calităților de voință ale sportivilor fruntași ; în primul lot al țării, elementele tinere sînt încă într-un număr prea mic. S-a mai vorbit de slăbirea nerecomandabilă a concurenților înainte de întreceri* (Hortopan a slăbit în ziua concursului două kilograme, ceea ce pentru un sportiv de la cat. 52 kg este destul de mult) *și de numărul mic de competiții de ampioare la care participă într-un an sportivii noștri. Pe bună dreptate s-a spus că pentru un sportiv cel mai bun antrenament este concursul.*

În planul de măsuri elaborat de federație se prevăd unele puncte de o importanță deosebită. *Pregătirea și specializarea timpurie a halterofililor din secții va trebui să constituie o preocupare permanentă a antrenorilor. În ce privește metodica ea trebuie axată pe o tehnică corectă, la baza căreia să stea mărirea forței sportivilor, prin creșterea intensității și volumului de muncă la antrenamente.*

Pînă la J.O. de la Montreal au rămas mai puțin de zece luni, interval care trebuie folosit cu maximă eficiență pentru pregătirea sportivilor din lotul republican. Firește, prin prisma rezultatelor obținute pînă acum, participarea halterofililor români la această mare competiție, este încă incertă. Din lotul care-și va începe pregătirile fac parte, printre alții, *Dragomir Cioroslan, Alexandru Kiss, Ion Hortopan, Vasile Daniel, Constantin Chiru* și *Ion Buta*. Viitoarele mari concursuri care ne mai despart de J.O. (Balcaniada, Cupa Dunării, Campionatele europene) vor arăta clar dacă halterofilii noștrii fruntași au ajuns la nivelul exigențelor impuse de participarea la confruntarea olimpică.

Ion OCHSENFELD

Sportul Pag. 7-a